

‘Giften kwamen uit alle hoeken en gaten’

Fondsenwerving heeft de eerste elf maanden van dit jaar 82.000 euro ontvangen aan giften, legaten en donaties. Dat bedrag is inclusief vaste bedragen van de donateurs en de Vrienden van de Stichting Fondswerving Hospice Waalwijk.

“De giften kwamen uit alle hoeken en gaten”, zegt penningmeester Annemieke van Dijk. “Zo kregen we dit jaar onder meer een bedrag van een echtpaar dat vijftig jaar getrouwd was. Ze vroegen geen cadeaus, maar een donatie voor het hospice.” Ook na het overlijden van een dier-

Met behulp van RaboClubSupport is onder meer een actieve tillift gekocht. De verpleegkundigen Herma Bijlsma (l) en Linda Hogervorst zijn er heel blij mee.

baar familielid zamelen familieleden vaak geld in om te doneren aan Hospice Francinus de Wind. “Daarnaast aan collectes in de kerk die speciaal voor ons worden gehouden. Dit jaar mochten we al twee legaten ontvangen.” De Rotary hield op 21 november 2019 een Charitydiner en kon het hospice in het voorjaar van 2020 verblijden met een cheque van 20.000 euro. Daarnaast heeft de LionsClub weer een kamer geadopteerd. Daarmee doneerde zij 5.000 euro aan het hospice. Afgelopen winter toerde Ed Splinter en zijn vriendin Charlotte Vriezen door Scandinavië voor The Artic Challenge, een rallyrit naar de Noordkaap. Zij deden dat om geld in te zamelen voor het hospice, in totaal bracht deze actie bijna 7000 euro op. Traditioneel elk jaar doneren, ook dat gebeurt regelmatig. Rabo ClubSupport schreef een cheque uit van meer dan 4000 euro. Ook hobbyclub Samen Sterk deed naam weer eer aan. Er werden weer veel vogelhuisjes verkocht, de opbrengst was voor het hospice. Hiermee werden aantal douchestoelen gefinancierd en een actieve tillift. De stichting Fondswerving staat verder garant voor een jaarlijks exploitatietekort van maximaal 80.000 euro. “Mede door kostenstijgingen en inkomstendalingen door Covid-19 is te verwachten dat dit bedrag ook nodig zal zijn om de exploitatie dit jaar financieel rond te krijgen.”

Speciale overhandiging cheque Rabo ClubSupport

Dankzij de vele stemmen die op de Rabo ClubSupport zijn uitgebracht op Hospice Francinus de Wind kon op donderdag 5 november een cheque in ontvangst worden genomen van maar liefst 4035,48 euro. Dat gebeurde op een speciale manier. Leden van de Rabobank konden van 5 tot en 25 oktober stemmen op clubs en verenigingen uit hun buurt voor een extra financiële ondersteuning. Het hospice heeft kennelijk bij veel mensen een speciaal plekje in hun hart: meer dan vierduizend euro is een groot bedrag. Het overhandigen van de cheque aan vier verpleegkundigen gebeurde niet met een handdruk: corona dwars-boomde dat. Dus werd de cheque met een drone naar hen gebracht. Toen Els van der Maaden het bedrag zag, was ze buitengewoon verrast. “Wat geweldig! Hartelijk dank voor die steun.” Het geld, aangevuld met een financiële bijdrage van fondswerving, is besteed aan een actieve tillift. Bij de vorige tillift werden de gasten als een soort pakketje opgetild, zegt Baukje. “Met deze wordt zo veel mogelijk gebruik gemaakt van de eigen kracht, dat is veel waardiger”, zegt Els. Daarnaast maakte het bedrag ook mogelijk om een nieuwe douchestoel te kopen.

Hospice Nieuws

Uitgave door Stichting Fondswerving

Redactie
Kees Klijn
Baukje Lycklama à Nijeholt
Leny van de Zande

Vormgeving en druk
VanEngelen Communicatie

Oplage
1250 stuks

Abonnement
Een abonnement op Hospice Nieuws krijgt u gratis wanneer u donateur wordt van Hospice Francinus de Wind. Vraag de folder met antwoordkaart aan.

Adresgegevens
Hospice Francinus de Wind
Eikendonkiaan 4, 5143 NG Waalwijk
telefoon: 0416-315800
e-mail: info@hospicefdw.nl
internet: www.hospicefdw.nl

Bankrekening
IBAN NL58 RABO 0155 8852 86
t.n.v. Stichting Fondswerving Hospice te Waalwijk.

WIJ DANKEN OOK
AL ONZE TROUWE
VRIENDEN EN
DONATEURS VOOR
HUN JAARLIJKSE
BIJDRAGE!

Sponsors kookzondag 2020

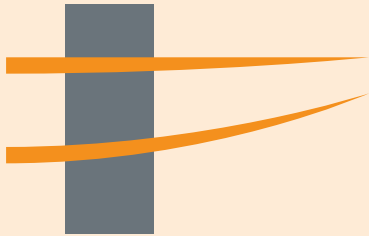
Eetcafe City
Harry de Louw Horeca
Party Catering Très Bien
Visspecialzaak Dekkers
Aspergekwekerij Van Son
Groentespecialzaak Van Bokhoven
Vishandel Paridaens
Taarten van Renate
Van Gorp Juweliers
Fiorito Bloemwerkers
Aspergekwekerij Musters
IJssalon La Bella Vita

Sponsors in natura

Juwelier Wiersma
De Laat Solar Systems
Aannemersbedrijf Van Wijlen
Friss Dienstverlening
Scholengemeenschap de Overlaat
De Magneet
Bakker Bart
Schoonmaakbedrijf Swaagman
Vissers Waalwijk
De Mandemakers Groep
Monuta
Van Engelen Communicatie
Eetcafe City
Optoon
Klijn Teksten
Schilt Airconditioning
Pro Install
Rola Brandbeveiliging
Fiorito Bloemwerkers
J.B. BedrijfsHulpVerlening Drunen
Molema huisvestingsadvies & bouwma-nagement
Aannemersbedrijf Kleijngeld

EEN HUIS VOOR
PALLIATIEVE
TERMINALE ZORG
Warm, waardig en waardevol

Hospice NIEUWS

INFORMATIEBLAD OVER HOSPICE FRANCINUS DE WIND

december 2020
nummer 37

Kerstmis - Het begin van het einde

Ingeklemd tussen nog donker en al donker gaan we van dag tot dag.
De zon steeds verder van ons weg.
Wolken en mist slokken het spaarzame daglicht op.
Zo dwalen we in het donker
Almaar dichter bij de kortste dag...

Maar diep vanbinnen weten wij:
Waar veel donker is, is veel ruimte voor licht.

Dus maken we het licht.
Een kaars voor het raam, een lichtsnoer in de tuin, een kerstster in de winkelstraat.

En zie, al het duister vlucht, het donker verdwijnt uit onze huizen en straten uit onze gedachten en tussen mensen. Het is Kerstmis.

Kerstmis: feest van licht. Voorbij de kortste dag. Vanaf nu lengen de dagen. Vanaf nu gaan we de goede kant op. Kerstmis: het begin van het einde van de donkere dagen.

Paulien van Bohemen, geestelijk verzorger

Verder in dit nummer:

- 2 ‘Hier werken voelt als een groot cadeau’ | Behandelingen terminale zorg beter op elkaar afstemmen’
3 ‘Corona in het hospice had een grote impact’ | Ervaring om nooit meer te vergeten | Veel kleinere Co2-voetafdruk
4 ‘Giften kwamen uit alle hoeken en gaten’ | Speciale overhandiging cheque Rabo ClubSupport

‘Hier werken voelt als een groot cadeau’

Paulien van Bohemen is sinds 1 november de nieuwe geestelijk verzorger in Hospice Francinus de Wind. “Gesprekken met gasten gaan meteen de diepte in.”

De 38-jarige Tilburgse heeft een omweg bewandeld om uiteindelijk haar bestemming te bereiken. Na de middelbare school ging ze theologie studeren aan de universiteit. “Het was erg theoretisch, daar knapte ik op af. Dus koos ik voor verpleegkunde. In de psychiatrie gewerkt, veel geleerd. Tegelijkertijd was de

“Gesprekken met gasten zijn wederkerig”, zegt geestelijk verzorger Paulien van Bohemen. “Zij willen van mij weten hoe ik in het leven sta, wat de zin ervan is.”

zoektocht voor mezelf nog niet ten einde: ik wilde iets met de theologie, in de praktijk. Een hbo-studie gevolgd, ondertussen al het geluk gehad dat ik in een parochie in Tilburg aan de slag kon. Een paar jaar later mocht ik bovendien als geestelijk verzorger gaan werken in een verpleeghuis. Daar werk ik nog steeds.” Toen Cia van Woezik, geestelijk verzorger in Hospice Francinus de Wind, besloot om met pensioen te gaan, belde ze Paulien: zou deze functie iets voor jou zijn? “Het voelde als een groot cadeau, al kende ik het werk in een hospice nog niet. Cia stelde voor om er een paar uurtjes van te proeven. Als een gast behoefte had aan een geestelijk verzorger, werd ik gebeld.” Als geestelijk verzorger de taak vervullen in een verpleeghuis of een hospice, het is een wereld van verschil. “In een verpleeghuis kan het sterven jaren duren, in een hospice is dat niet zo. Zo heb je op dinsdag een gesprek met een gast, een paar dagen later is die soms al overleden. Daar heb ik aan moeten wennen. Gasten hebben dus geen tijd te verlie-

zen. Daarom gaan de gesprekken al snel de diepte in.” Er hangt dikwijls een andere energie, merkt Paulien. “In een verpleeghuis zijn de mensen meestal oud, hebben hun leven geleefd. In een hospice moet familie soms afscheid nemen van een naaste die nog volop in het leven zou moeten staan.” De gesprekken zijn wederkerig. “Gasten willen ook van mij weten hoe ik in het leven sta, wat de zin ervan is.” Zelf is ze praktiserend katholiek. “Als er expliciet om wordt gevraagd, vertel ik dat. Anders niet. Het idee dat er een geestelijk verzorger ‘iemand van de kerk is’, stoot alleen maar af. Belemmert het vertrouwen: kan ik onomwonden mijn verhaal bij je kwijt, zonder oordeel?” Het blijft niet bij luisteren. “Je kunt zo veel leren, van de wijsheid die mensen hebben opgedaan tijdens hun leven. En ik heb grote bewondering voor mensen die in rust en tevredenheid accepteren dat het sterven nabij is. Dat dat kan. Daarnaast voelt het als een voorrecht om de gasten nabij te mogen zijn op het kwetsbaarste moment van hun leven.”

Behandelingen terminale zorg beter op elkaar afstemmen’

Ben je in de laatste fase van je leven aanbeland, dan is de kans groot dat verschillende zorgaanbieders op je pad komen. Denk aan de huisarts, de specialist, wijkverpleegkundige, thuiszorg. Het gebeurt nog te veel dat al deze betrokkenen niet goed van elkaar weten wie wat doet. En dat is heel belastend voor terminale patiënten. Mirjam Heinsbroek, destijds de eerste manager van Hospice Francinus de Wind en sinds juni programmamanager Netwerk Palliatieve Zorg, ziet het als een uitdaging om dat te veranderen.

Binnen het Netwerk Palliatieve Zorg werkt Hospice Francinus de Wind samen met andere zorgorganisaties aan verbetering van de palliatieve zorg in de regio Midden-Brabant. “We richten ons daarbij op de route die de patiënt loopt en stemmen de zorg en samenwerking af op de wensen en behoeften van de patiënt. Onze ideale werkwijze hebben we samengevat in het Transmuraal Zorgpad Palliatieve Zorg.

menwerkingsverband van alle zorgpartners in de regio Waalwijk. “Dat zie je terug in de dagelijkse zorg in het hospice waar vrijwilligers, verpleegkundigen, huisartsen en verpleeghuisartsen intensief samenwerken en de zorg vanuit thuis naadloos doorgaat binnen het hospice. Maar bedenk: de meeste mensen sterven thuis, de plek die hen het meest lief is. En dan wordt het een heel ander verhaal. Dan, zo blijkt, staan er nog te veel schotten binnen het netwerk van zorgverleners en organisaties.”

Vooraf bij overplaatsingen verloopt de overdracht van informatie en kennis lang niet altijd goed. “Dan ontstaan er misverstanden”, zegt Heinsbroek. “Is bijvoorbeeld niet bekend dat iemand terminaal is, worden er toch behandelingen gedaan die de kwaliteit van leven niet ten goede komen. Daarnaast zijn we in de zorg nog te veel gefocust op het fixen van problemen. In de palliatieve fase is dat niet altijd mogelijk of zinvol. Het is belangrijker om te focussen op kwaliteit van leven en daar de zorg op aan te passen.”

Hospice Francinus de Wind is voor Mirjam het schoolvoorbeeld van goede samenwerking tussen betrokken professionals bij palliatieve zorg. Al sinds de start, zeventien jaar geleden, is de stichting Hospicezorg een sa-

Aan Netwerk Palliatieve Zorg de uitdaging om alle neuzen - ziekenhuizen, zorginstellingen, huisartsen en specialisten – dezelfde kant op te laten wijzen. “Daartoe moet je mensen bij elkaar brengen, ervaringen uit laten wisselen. Elkaar de ruimte geven om van elkaar te leren.” Corona maakt dat erg lastig, toch? “Leren, zo hebben we dit jaar gemerkt, kan ook goed op afstand. Dat geldt dus ook voor deze

problematiek. Het gaat om de wil en creativiteit om dat te doen. En corona leidt ook tot verrassende ontwikkelingen die patiënten in de laatste levensfase ten goede komen. Zo is er veel meer aandacht voor het gesprek over het levenseinde. Corona heeft ons allemaal bewust gemaakt van de onvoorspelbaarheid van het leven en de noodzaak om ook over het einde na te denken en te praten.”

Veel kleinere Co2-voetafdruk

Op het dak van Hospice Francinus de Wind liggen sinds een paar maanden 128 zonnepanelen. Daarmee vermindert het hospice haar Co2-voetafdruk aanzienlijk. De zonnepanelen zouden al in maart worden geïnstalleerd, zegt Baukje. “Maar ze moesten uit China komen, en dat land zat midden in de storm van Covid-19. Daardoor duurde het aanzienlijk langer. Is niet erg, ze liggen er nu.” Dat de zonnepanelen er zijn gekomen, is vooral te danken aan Fondswerving. “Dat was de kartrekker. Ook De Laat Solar Systems, die de zonnepanelen heeft geïnstalleerd, heeft een bijdrage geleverd.”

Ervaring om nooit meer te vergeten

Regels zijn belangrijk. Maar er soepel mee omgaan, dat is de kunst, zo ontdekten Leontine van Gurp, Renate van Gompel en Lian van Iersel.

Op de tweede zondag van de maand september hadden de drie vrouwen die de keuken als een walhalla ervaren de huiskamer in het hospice veranderd in een restaurant. Kookzondag, vandaar. “Een van de gasten”, vertelt Lian, “was een heer, keurig in het pak. Hij verheugde zich erg op, noemde het een diner dansant.”

Het voor- en hoofdgerecht liet de gast zich buitengewoon goed smaken, ondertussen vertelde hij over zijn leven waar hij voldaan en trots op terugkeek. “Hij wilde het toetje aan zich voorbij laten gaan”, zegt Lian. “want onverwacht waren zijn dochter en kleindochter op bezoek gekomen. Zij moesten immers in de grote ruimte wachten. We hebben toen besloten om hem, samen met die twee, een dessert aan te bieden. Formeel mag het niet: elke gast mag maar één naaste mee laten eten. Maar, zoals het hospice zelf stelt: vrijwilligerswerk draait aansluiten bij de vaak onuitgesproken wensen van de gasten en de laatste levensfase op die manier waardevol maken.” Het genieten voorrang gegeven, het leverde veel op. “Dochter en kleindochter zullen de herinnering aan dat moment nog een allerlaatste keer lekker smullen met vader en opa voor altijd koesteren. En wij zullen deze ervaring nooit meer vergeten.”

het vertrouwen had een grote knauw gekregen. Dat weer terug te winnen, was heel belangrijk.” Dat is gelukt, mede doordat de vijf collega’s nagenoeg allemaal weer opknapten na de besmetting. Momenteel neemt Hospice Francinus de Wind weer nieuwe gasten op. “Maar de eerste tien dagen wordt dagelijks de temperatuur en het zuurstofgehalte in het bloed gemeten. Daarnaast hanteren we een streng bezoekbeleid. Een gast mag dagelijks maximaal twee bezoekers ontvangen. En die zijn net zoals wij verplicht om een mondkapje te dragen. In de laatste twee dagen voor overlijden mogen er meer mensen op bezoek komen.” Covid-19 heeft de planning van ander aan de zorg gerelateerde zaken voorlopig gearmd. “Zo zouden we dit jaar een audit Palliatieve Zorg krijgen. Dat is nu even niet belangrijk, eerst deze crisis door zien te komen. Dat gaat lukken.” In de zomer, toen Covid zich op de achtergrond hield, is in eetcafé City een vrijwilligersbijeenkomst geweest. “De belangstelling was groot. De mensen waren blij dat ze even de ellende konden vergeten.”